

יום ד', ה' בתשרי תשס"ז (27 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"ונתנה תוקף"

גירסאות שונות ישנן לחיבור הפיוט המרגש הזה. את הגירסה הבאה אימצנו ממחזור התפילה לראש השנה [המקור: ספר "אור זרוע", הלכות ראש השנה לר' אפרים מבונא בר יעקב]:

מעשה דרבי אמנון –

מעשה בר' אמנון ממגנצא שהיה גדול הדור ועשיר ומיוחס ויפה תואר ויפה מראה, והחלו השרים וההגמון לבקש ממנו שיהפך לדתם, וימאן לשמוע להם. ויהי כדברם אליו יום ולא שמע להם ויפצר בו ההגמון ויהי בהחזיקם עליו ויאמר, **'חפץ אני להיועץ ולחשוב על הדבר עד 3 ימים'**, וכדי לדחותם מעליו אמר כן. ויהי אך יצא מאת פני ההגמון, שם הדבר ללבו על אשר ככה יצא מפיו לשון ספק שהיה צריך שום עצה ומחשבה לכפור באלוקים חיים. ויבוא אל ביתו, ולא אבה לאכול ולשתות, ונחלה ויבואו כל קרוביו ואוהביו לנחמו וימאן להתנחם, כי אמר **'ארד אל ניבי אבל שאולה'** ויבך ויתעצב אל לבו. ויהי ביום השלישי, בהיותו כואב ודואג, וישלח ההגמון אחריו, ויאמר **'לא אלך'**, ויוסף עוד הצר שלוח עוד שרים רבים ונכבדים מאלה, וימאן ללכת אליו. ויאמר ההגמון **'מהרו את אמנון להביאו בעל כרחו'**, וימהרו ויביאו אותו אליו, ויאמר לו **'מה זאת אמנון, למה לא באת אלי למועד אשר יעדת לי להיועץ ולהשיב לי דבר ולעשות את בקשתי?'** ויען ויאמר אמנון **'אני את משפטי אחרוך, כי הלשון אשר דיבר ותכזב לך דינה לחותכה'** כי חפץ ר' אמנון לקדש את ה' על אשר דיבר ככה. ויען ההגמון ויאמר, **'לא, כי הלשון לא אחתוך כי היטב דיברה, אלא הרגליים אשר לא באו למועד אשר דיברת אלי אקצץ ואת יתר הגוף אייסר'**, ויצו הצורר ויקצצו את פרקי אצבעות ידיו ורגליו, ועל כל פרק ופרק היו שואלין אותו, **'התחפוץ עוד אמנון להפוך לאמונתנו?'** ויאמר **'לא'**. ויהי ככלותם לקצץ, ציוה הרשע להשכיב את ר' אמנון במיטה אחת וכל פרקי אצבעותיו בצדו, וישלחו לביתו. הכי נקרא שמו ר' אמנון כי האמין לא-ל חי וקיבל על אמונתו יסורים קשים מאהבה רק על הדבר שיצא מפיו.

אחר הדברים האלה, קרב מועד והגיע ראש השנה, ביקש מקרוביו לשאת אותו לבית הכנסת עם כל פרקי אצבעותיו המלוחים ולהשכיבו אצל שליח-הציבור, ויעשו כן. ויהי כאשר הגיע שליח-הציבור לאמר 'הקדושה' [במוסף], אמר לו ר' אמנון, **'המתן מעט ואקדש את השם הגדול'**, ויען בקול רם, **'ונבכו ולך תעלה קדשה'**, כלומר שקידשתי את שמך על מלכותך וייחודך. ואח"כ אמר, **'ונתנה תקף קדשת היום'**. ואמר, **'כי אתה הוא דין ומוכיח'** כדי להצדיק עליו את הדין, שיעלו לפניו אותם פרקי ידיו ורגליו וכן כל העניין, והזכיר **'וחותם יד כל אדם בו ... ותפקד נפש כל חי'** שכך נגזר עליו בראש השנה, וכשגמר כל הסילוק, נסתלק ונעלם מן העולם לעין כל ואיננו, כי לקח אותו האלוקים. ועליו נאמר, **'מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וגו'!**

אחר הדברים והאמת אשר הועלה ר' אמנון ונתבקש בישיבה של מעלה, ביום השלישי לטהרתו, נראה במראות הלילה לרבנא קלונימוס בן רבנא משולם, ולימד לו את הפיוט ההוא **'ונתנה תקף קדשת היום'** ויצו עליו לשלוח אותו בכל תפוצות הגולה להיות לו עד זכרון, ויעש הגאון כן.

[בע"ה, סיום הדברים מחר...]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל